

DELOVANJE KOMITAŠEV NA BALKANU

NAPADLI SO ŽUPANA IN ODVEDLI TRI OBČINSKE MOŽE

Policija je odvedla osem Macedoncev. — Špijon je bil poslan na Bolgarsko, da umori dva hujška proti Jugoslaviji.

ZOFIJA, Bolgarska, 11. junija. — Na Balkanu romantika še ni popolnoma izumrla. To nam že dokazuje težak položaj, v katerem so se nahajali mestni očetje v mestu Nerokop.

Malo mesto se nahaja v osrčju Macedonije, kjer ni nič nenavadnega, ako se vsak dan sliši o krvi. Župan, ki je pošten mož in lojalen bolgarski vladar, se ne boji pri občinskih volitvah nasprotovati razbojniškim macedonskim komitašem.

Bilo je prvič, da so v Nevrokopu imeli Macedonci pri volitvah kakega nasprotnika. In še več: župan in njegovi tovariši so dobili v občinskem svetu deset izmed štirinajstih mest.

Macedonci tega poraza niso mirno sprejeli. Delali so popolnoma po macedonskem načinu, so napadli župana in odvedli tri novo izvoljene občinske može. Držali so jih kot talce.

Bolgarska vlada, ki je sicer brez moči proti tern macedonskim vstašem, je sklenila, da bo resno nastopila proti njim. Policija je dobila naročila, da more zadevo rešiti in policija je šla ter odvedla osem Macedoncev.

Kmalu je prišlo med obema strankama do sporazuma in vsi so bili izpuščeni: deset vladnih pristavev in občinskih mož je še vedno v občinskem svetu.

Drugi tak slučaj je Ivan Petroff, rodod Macedonac, toda jugoslovanski špijon. Pred nekaj dnevi je prišel mladi Petroff v Zofijo z namenom, da umori dva Bolgara, ki sta se posebno odlikovala v svoji agitaciji proti Jugoslaviji. Po čudnem naključju pa je bil eden med njimi Petroffov svak.

Petroff pa se je zbal ter ni umoril zaznamovanih žrtev in je zbežal iz dežele.

Zofijski list "Zora" je nato objavil tozadevno poročilo s pripombo, da je šel Petroff k jugoslovanskemu atašeju v Zofiji, kapitanu Skekiču, ki mu je dal revolver in municijo. Dalje je poročal omenjeni list, da je bil Petroff vtihotapljen na Bolgarsko s pomočjo jugoslovanske vlade v namenu, da odstrani ta dva jugoslovanska nasprotnika.

Jugoslovansko poslaništvo je ogorčeno zavrnilo tako obdolžbo in izdan je bil diplomatičen protest. Malo dni poprej je jugoslovanski poslanik tudi protestiral proti bolgarskim dijakom, ki so napadli jugoslovansko poslaništvo.

Zakaj je Petroff, ki je prišel v morilnem namenu v deželo, izdal namen svojega prihoda bolgarskemu listu?

Odgovor je sledeči: bolgarska revolucionarna organizacija, ki ve vse, kar se godi na Bolgarskem, je "aretirala" Petroffa in mu grozila s smrtjo, ako ne objavi, zakaj je prišel na Bolgarsko. Objava je preprečila umor in je spravila jugoslovansko vlado v zadrego, kar je bil namen Macedoncev.

Pozneje je bilo dokazano, da Petroff ni dobil nobenega orožja prir jugoslovanskem poslaništvu, toda na Bolgarsko je prišel z jugoslovanskim potnim listom.

N. M. R. O. (notranja macedonska revolucionarna organizacija) je krvoželjna tolpa neusmiljenih in brezbrzihih teroristov, katerih ni mogoče nič manj hvaliti kot raketirje v New Yorku in Chicagu, razun da je njihovo delovanje napojeno z napačnim patriotizmom.

Ivanu Mihajloffu se je posrečilo dobiti popolno oblast nad komitaši. Protogueroffovih pristavev

IZNAJDITELJ "SAFETY" BRITVE JE UMRL

King C. Gillette je umrl v starosti 77 let. — Brittev je iznašel leta 1901. Prvo leto jih je prodal samo 50.

Los Angeles, Ca., 10. julija. — King C. Gillette, ki je izumil varnostno britve (safety razor), je umrl na svojem domu vsled bolezni na mehurju. Star je bil 77 let. Rojen je bil v Fond du Lac, Wis.

Gillettejevo britve rabi po celim svetu več milijonov ljudi. Njegova slika je vrezana v vsako klinjo.

Svoj izum je dovršil v Londonu, kjer je bil tedaj zastopnik neke ameriške tvrdke. Ko se je vrnil v Združene države, se je naselil v Brookline, Mass., kjer je pričel izdelovati svojo iznajdbo.

Njegova britve se je pokazala na trgu leta 1901, toda prvo leto je bilo prodanih samo 50 britev in 15 ducatov klinj. Naslednjega leta pa je bilo prodanih 90.000 britev in 100.000 ducatov klinj.

V kratkem času je Gillette zelo obogatel. Leta 1913 se je umaknil v privatno življenje in se je s svojo ženo in sinom naselil v Santa Monica, Cal.

Leta 1921 je doba njegovih patentov potekla in pričelo se je veliko tekmovanje z drugimi tvrdkami. Gillette se ni zmenil za rahlo zdravje ter se je vrgel v največjo borbo v svojem življenju. Izdelal je novo britve in je za oglaševanje izboljšane britve izdal deset milijonov dolarjev.

CURTIS JE DOBIL ENO LETO JEČE

Flemington, N. J., 11. julija. — Ladjealec John H. Curtis, ki je bil pred sodiščem spoznan krivim, da je v slučaju odvedbe in umora Lindberghovega otroka ovaloval oblasti pri iskanju krivcev, je bil obsojen na eno leto ječe in na globa \$1000.

KOLERA NA KITAJSKEM

Šanghaj, Kitajska, 11. julija. — Velika epidemija kolere, ki razsaja med Kantonom in Peipingom, se zelo naglo širi. Vsak dan umrje veliko številu ljudi. Velika vročina, ki sedaj vlada po celi Kitajski, še podpira bolezen v razširjenju.

VESELA VEST

Štokljia se je oglašila pri znani slovenski družini Jaka Mravljia, ml., v Worcester, N. Y., in pustila za spomin krepkega farmerja. Mati in sin sta zdrava. Čestitamo.

ni več. Skoro vsi so bili umorjeni. Umori so sledili umorom, toda sedaj ni več nobenega umora, kajti nobena žrtev ni več živa. Dva nova člana vstaške organizacije, ki bosta skupaj z Mihajloffom tvorila triumvirat, sta Razvigoroff in Karadjoff.

Bolgarska vlada ne nastopa proti komitašem, ker ji dobro služijo kot orožje proti Jugoslaviji in se zato niti najmanj ne potrudi, da bi jih preganjala.

Toda marsikak spor med Jugoslavijo in Bolgarsko bi bil preprečen, ako bi macedonski komitaši bili zatrti.

VELIK VIHAR V DRŽAVI OHIO

Pet oseb je bilo ranjenih. Vihar je odnesel strehe v Mogadore. — Več hiš je bilo porušenih.

Akron, Ohio, 11. julija. — Velikanski vihar, ki je divjal v tej okolici, je napravil škode okoli \$100.000. Pet oseb je bilo ranjenih. Vse ranjene osebe so bili prebivalci mesta Mogadore, ki šteje 2500 prebivalcev in se nahaja sedem milj od Akrona.

Najbolj je bil prizadet stanovanjski del mesta, kjer je bila porušena ena hiša, več hišam pa je bila odnesena streha. Trgovski del mesta ni trpel mnogo škode. V celotni okolici je bilo tudi poškodovanih v Goodyear Heights, v vzhodnem predmestju Akrona ter v bližnjem Medina okraju.

Po krajih v okolici je vihar izruval drevesa in brzojavne droge; prevrnil je nekaj hlevov in razbil šipe.

Ljudje pripovedujejo, da je prišel po obzorju koničast oblak, ki se je naenkrat obrnil proti zemlji.

Telefonske in električne žice so bile zapletene v drevje v Magadore in mesto je bilo vsled tega brez telefonske zveze. Toda vihar je hitro ponehal.

PREDSEDNIK JE VETIRAL PREDLOGO ZA POMOČ

Washington, D. C., 11. julija. — Predsednik Hoover je danes, kot je bilo pričakovati, vetiral Wagner-Garnerjevo predlogo, ki vsebuje več odredb za pomoč brezposelnim in v ta namen dovoljuje \$2.100.000.000.

Kot je rekel senator Rainey, že pripravljajo novo predlogo za pomoč. Novo predlogo bo Hoover najbrže podpisal, ker senator ne vztraja več, da bi ostala v predlogi točka, ki določa, da se sme dajati tudi posojilo potrebnim osebam. Tudi se zatrjuje, da senator Wagner izdeluje novo predlogo, katero bo predsednik Hoover prav gotovo podpisal.

Predsednik je potrdil določbo, ki dovoljuje 300 milijonov dolarjev državam za olajšanje bede med brezposelnimi. 132 milijonov dolarjev za ceste in 190 milijonov za javna dela.

REVOLUCIJA V BRAZILIJ

Dio de Janeiro, Brazilija, 11. julija. — Kot se uradno naznanja, sta se v Sao Paolod, glavnem mestu brazilske države enakega imena, dva polka uprli proti zvezni vladi predsednika Getulia Vargas.

Uradno poročilo pa pravi, da vlada po vseh drugih državah mir in da je vlada že ostro nastopila proti upornikom.

Vlada upa, da bo upor kmalu in odločno zatrt. Iz drugih držav je vlado poslala v Sao Paulo vojaštvo.

NEMŠKI KABINET ZADOVOLJEN S POGODBO

Hitler pravi, da ni vredna niti dolarja. — Veliki protestni shod Nazijcev. Youngov načrt je mrtev.

Berlin, Nemčija, 11. julija. — Nemški kabinet je soglasno odobrilo poročilo nemških delegatov na lausanski konferenci.

Nato je kancler von Papen naznanil časnikarskim poročevalcem: — Prihodnja naloga bo, da doma storimo vse potrebno. Vlada bo takoj šla na delo, da preneha moralne uspehe lausanskega pogajanja v gospodarsko življenje dežele.

Kancler je rekel, da je komaj mogoče, da bi državni bondi v znesku treh milijonov mark prišli na trg pred dvanajstimi leti. Ako pa se to prej zgodi, bo to znamenje in dokaz, da je Nemčija zopet prišla na denarno in gospodarsko ravnotežje.

Von Papen je rekel, da smatra za Nemčijo kot velik napredek, da se je Anglija odločila, da se strija z Nemčijo v razumevanju glede vojne krivde. Da mora Nemčija še vseeno plačati tri milijone mark, je krivda prejšnjega nemškega kabineta.

Berlin, Nemčija, 11. julija. — Na velikem zborovanju v Berchtesgaden, v severnih bavarskih hribih, je Hitler izjavil, da pogodba med Papenom in Herriotom ne bo v šestih mesecih niti tri marke vredna. Medtem pa se ne miri po deželi nadaljujejo.

Pri shodu v Berchtesgadenu je bilo navzočih okoli 16.000 Hitlerjevih pristavev. Na zborovanje so prišli večinoma v uniformah. Hitler je rekel v svojem govoru, da je bila začrtana ostra meja med vlado in nacionalnimi socialisti.

Ko se je von Papen vrnil iz Lausanne v Berlin, ga je pričakovala na železniški postaji velika množica.

Ob istem času pa so se dogajali velikih krvavi politični izgrede na različnih krajih Nemčije. Šest ljudi je bilo ubitih in mnogo ranjenih. V Bremenu je bil ustreljen en policist, v Duisburgu en fašist in v Eckenforde tudi en fašist.

V Darmstadtu so neki neznani streljali na parado nacionalnih socialistov in jih je bilo pet nevarno ranjenih.

Bazel, Švica, 11. julija. — Uradniki svetovne banke za mednarodne denarne poravnave, ki ima nalogo upravljanja bonde tribilijonskega plačila Nemčije, so že pričeli svoja dela.

Banka ne misli na to, da bi bila takoiimenovana "gentlemanska" pogodba kaj odvisna od izpremenbe glede popusta Združenih držav pri dolgovih evropskih držav.

Herriot je izjavil, da ima rešitev eelega vprašanja v rokah Amerika in da pridejo po ustnem dogovoru v veljavo vse prejšnje pogodbe, ako Združene države ne bodo hotele priti do kakega sporazuma.

Proti temu pa je izjavil ravnatelj svetovne banke:

— Gentlemanska pogodba ne pomeni nič. Youngov načrt je mrtev in Evropa bo na tej podlagi nadalje delovala.

Lausanska pogodba pa bo prišla do veljave šele tedaj, ko bodo parlamenti vdeleženih držav pogodbo potrdili.

POVODNI NA BAVARSKEM

Zadnje dni so bili veliki nalivi. — Ljudi rešujejo v čolnih. — Trupla živali plavajo po vodi.

Monakovo, Bavarska, 11. julija. — Vsled velikih nalivov je voda reke Wertach prestopila svoje bregove. Mesto Goeggingen, kjer se nahajajo največje tovarne za sukanec v Nemčiji, je preplavljeno. Mnogo tovarn je vsled tega ustavljenih. Mnogo prebivalcev so rešili samo s čolni.

Tudi v Kaufbentenu so moroli zapreti mnogo tovarn, ker so deloma preplavljene. Mnogo živalskih trupel plava po vodi.

Električne naprave v Hammerschmiedu so pod vodo.

Deževje je sedaj ponehalo in upati je, da bo tudi voda kmalu padla.

MESTO, KI GA NAPOLEON NI OSVOJIL

Kolberg na Pruskem je edino mesto, katerega Napoleon ni mogel zavzeti. — Oblegal ga je še po premirju.

Kolberg, Nemčija, 11. julija. — Mesto Kolberg ima za seboj več liko zgodovino. Kolberg je bila edina pruska trdnjava, katere Napoleon ni mogel zavzeti.

Pri Jeni in Auerstaedu je bila pruska armada potolčena, Napoleon je prišel v Berlin, po celi deželi so bili francoski vojaki, kralj Friderik III. je zbežal v Koenigsberg. Pogum je vpadel, obup je prevzel vse.

V novembru leta 1806 pride Kolberg prvi francoski sel in zahteva predajo trdnjave. Poveljniki pl. Loucadou zahteva kratkoma za vrne. Takoj so pričeli utrjevati trdnjavo za obleganje.

Toda to ni bilo več trdnjava. — Zidovje je že razpadlo, jarki so bili zasuti. V mestu je bilo 72 topov, od katerih so bili porabni samo 8. trije kot strašilo za sovražnika. Francozi so vedno ožje oklepali mesto, tako da je imelo izhod samo še na morje, da je moglo dobivati svoje potrebščine.

Obstreljevanje mesta se je pričelo. Stiska je rastla. Tedaj pa pride, z navdušenjem pozdravljen nov poveljnik, major von Gneisenau, ki se ni omejl samo na obrambo, temveč je prešel na ofenzivo.

"Gospodaril sem kot knez; bil sem strog," je pripovedoval sam poz neje. "Živel sem veselo z junaki, sem nisem brigal za bodečnost in sem pustil pošteno grmeti."

Francozi so pošiljali vedno večja ojačenja. Mesta na vzhodu in zahodu so padla v roke Francozov. Izvedeli so, da se je Gdansk po tmešem obleganju podal.

V mestu je bilo veliko pomaljanje; lakota se je naselila in ohup.

1. julija je francoski general Loison ponudil častno predajo. Gneisenau pa je ponudbo odklonil. Tedaj pa se je pričelo najhujše bombardiranje mesta. Vse je bilo razbito? mesto je povečini že bilo sam pepel.

2. julija nenadoma obmolknijo topovi. Vojaki in meščani hite na obzidje, misleč, da bodo Francozi navallili na mesto.

Tedaj pa se zgodi nekaj čudnega: francoski sel pride z belo zastavo in pravi: "Mesto je vaše."

MUSSOLINI HOČE IMETI KOLONIJE

Poslal bo mnogo družin v Libijo. — Druge države so zaprte. — 42 milijonov naroda je preveč za deželo.

Rim, Italija, 11. julija. — Dva inštrideset milijonov Italijanov ima premalo prostora na majhnem italijanskem polotoku in največja sedanja naloga fašistovske vlade je najti primeren prostor za preobilno prebivalstvo kjer preko morja, ker je sedaj izseljevanje v Severno ali Južno Ameriko skoro nemogoče.

Mnogo poljedelskih delavcev je odpotovalo v Francijo in so se tam naselili, drugi pa so šli v Tunis. Toda Francija in Severna Afrika so že do konca naseljene, kar se tiče tujcev in vsi Italijani, ki se naselijo v tujini, tudi ne ostanejo vsi zvesti svojim domovini.

Mussolinijeva vlada je polagala veliko važnost na Afriko, ki bi bila najprimernejša zemlja za italijanske naseljence in fašistovski časopisi razpravljajo o tem, aki bi Francija prepustila Italiji svoje kolonije v Togoland in Kamerun. Toda fašistovski voditelji so spoznali, da v teh vročih deželah ni pravi prostor za belega človeka, temveč so vsi dosedanj kolonisti samo izkoriščali zemljo z domačim črnim prebivalstvom.

Ker se Italijani ne morejo nikamor izseliti kot samo v italijanske kolonije, je Mussolini naročil kolonialnem ministru, da naj pripravi italijansko Libijo, Tripolitanijo in Cirenejo, kar najhitreje mogoče za naselitev Italijanov iz domovine.

Najprej se mora za to pripraviti Cireneja, vzhodni del Libije in Musolini je mnenja, kar je mogoče napraviti stari Rim, more tudi napraviti moderna Italija, namreč, da ne napravi deželo rodovitno samo ob obrežju, temveč tudi visoko v gore.

Zato bo Italija podpirala naseljevanje svojega naroda v Cireneji in prednost bodo imeli oni iz seljenci, ki se bodo zavzeli za pojedelstvo.

Posebno bo vlada skrbela in dajala posebne pravice družinam z majhnimi otroci.

Vlada se bo tudi ozirala na to, da se bodo na enem kraju naselili ljudje iz istega kraja v Italiji.

Vse stroške za naseljevanje bo prevzela vlada. Vlada že ima izdelan načrt, da najprej pošlje 500 družin v novo naselbino kot pijonirje in njim jih bo sledilo pozneje še več.

UMORIL VSO SVOJO DRUŽINO

Mishawaka, Ind., 11. julija. — 45 let stari farmer Joseph Hannack, ki trdi, da je bil v svetovni vojni v avstrijski armadi, je v prepriju zaradi polomljenega voza ustrelil svojo ženo, svojega brata in nečaka.

Njegovo svakinjo, 51 let staro Mrs. George Hannack so sosedje še o pravem času spravili na varno. Hannack se je pogosto prepil na svojo ženo in ji je večkrat zagrozil, da jo bo ubil.

stavo in naznani, da je bilo premirje sklenjeno že 25. junija. Napoleon pa je še vedno pustil mesto oblegati, ker je bilo edino mesto, ki se mu ni predalo.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENE PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Baker, President G. Benesch, Treas.
Place of business of the corporation and address of above officers:
225 W. 12th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto valja list za Ameriko: Za New York za celo leto \$7.00
in Kanado \$8.00 Za pol leta \$3.50
En pol leta \$3.00 Za inosemstvo za celo leto \$7.00
En šest let \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, gostov, se nam tudi prejme bivalne namani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 215 W. 12th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-2678

KONEC VOJNE ODŠKODNINE

Ves svet je več dni imel uprte oči na Lausanne v Švici, kjer sta se Herriot in von Papen v družbi z zastopniki drugih držav pogajala za preklje vojne odškodnine.

V petek so bila pogajanja končana in pogodba je bila podpisana.

Nemčiji sedaj ne bo treba več plačevati vojne odškodnine v smislu versailleske pogodbe, temveč je sedaj določena končna vsota.

Versailleska pogodba je naložila Nemčiji 65,000,000,000 dolarjev vojne odškodnine. Prva konferenca za odškodnino jo je znižala na \$31,500,000,000; leto 1921 so zavezniki zavrgli nemško ponudbo za \$12,500,000,000.

Po Youngovem načrtu je do sedaj Nemčija plačala \$8,425,000,000.

Na lausanski konferenci pa so se pogodili, da Nemčija plača skupni znesek \$643,140,000.

To se pravi: od prvotne svote je bila vojna odškodnina znižana kakor od enega dolarja na en cent.

Evropske države so dolžne Združenim državam \$11,000,000,000. Na račun tega dolga so dobile do sedaj \$1,600,000,000.

Vsled sedanje pogodbe preostanek nad 9 bilijonov dolarjev ne bo nikdar plačan Združenim državam.

Zavezniki so odpustili devet desetih nemške vojne odškodnine, ker so vedeli, da preostalega dolga ne bo nikdar mogoče izterjati.

Z drugimi besedami: vrgli so proč to, kar je bilo brez vsake vrednosti.

Zavezniki bodo prišli in bodo prosili Ameriko, da jim tudi zniža dolg.

In ako Združene države to store, ne bodo ničesar vrgle proč, temveč bodo samo odpisale, kar že nima več nobene vrednosti.

Ako bi danes Združene države postavile na trg bonde, katere je Amerika dobila za odplačilo dolga, bi dobila za nje komaj desetino prvotne vrednosti.

Za odplačilo vsega dolga ima po pogodbi Evropa 66 let časa.

V tem času pride prav lahko kaka vojna, ali še več in bi vsled tega dolg sam od sebe odpadel.

Združene države bodo modro ravnale, ako se z evropskimi državami glede dolga pogodijo na isti način, kot so se zavezniki z Nemčijo.

In nastopile bodo saj deloma normalne razmere in gospodarski položaj se bo v veliki meri izboljšal.

Nikdo ne more dovolj preceniti velike važnosti te pogodbe.

Podprla je upanja ne samo v Evropi, temveč po cellem svetu.

S tem je odstranjena velika nevarnost za mir.

S pogodbo je storjen velik korak do pomirjenja in boljšega razumevanja med evropskimi narodi, pa tudi finančno stanje držav bo s tem podkrepjeno, utrdilo se je medsebojno zaupanje, iz česar bodo sledile številne trgovske pogodbe.

Ko bodo tudi Združene države spoznale dalekosežni pomen te pogodbe in ko bo tudi urejen dolg evropskih držav Združenim državam, se mora denarni trg naravno izboljšati in industrija se bo zopet razvila.

Kdo ima to zaslugo, da je bila ta konfeernca, od katere je bila odvisna usoda vseh držav, uspešno končana, je težko povedati.

Mnogo mož je prispevalo k temu.

Mogoče pa ima pri tem največjo zaslugo predsednik Hoover, ker je zahteval, da naj Evropa najprej spravi svojo hišo v red in se naj šele potem približa Ameriki.

V resničnih pogajanjih je angleški ministrski predsednik MacDonald igral zelo vlogo kot posredovalec in svetovallec.

Toda uspeh ne bi bil dosežen, ako se Herriot in von Papen ne bi združila v misli in prepričanju, da je treba na oltar miru postaviti vsako še tako veliko žrtev, da se odstranijo vsi vzroki za bodočo vojno.

Zdaj so se razpršili vojni oblaki ne samo nad Francijo in Nemčijo, temveč nad celo Evropo in marsikatero državo izven Evrope

Kanceler von Papen in Herriot sta vzela pogum v svoje roke, sta eden drugemu marsikaj popustila, toda oba sta dosegla ono, kar jima je bilo najbolj pri sreju.

Francozi in Nemei si bodo z zlatimi črkami zapisali dan 8. julija, 1932.

Dopisi.

Union City, N. J.

V odgovor na dopis, katerega je napisal v tem listu moj mož Majk Zupančič iz Forest City, Pa., res je, da sem odšla in mu pustila sedem otrok in vzrokov je dovolj, katerih pa ne bom tu navedla, razen tega, da sem šla iskat službo. Nastanila sem se pri dobro znani pošteni družini Mr. & Mrs. Ogrine, 202 South St., Jersey City, N. J., ki so za me skrbeli, dokler nisem dobila službo, da bom lahko sebe preživela in tudi skrbela za otroke, katere sem prav težko njemu pustila. Žalostno je, da sem prišla tako daleč, da moram na stara leta službo iskati in žal mi je, da to nisem storila prej, ko sem bila še pri moči. Upam, da bom za mlajšo hčer, ki je stara šele pet let v kratkem mogla skrbeti in starjša, ki je 19 let stara in ni hotela preje delati, bo pa zdaj, ki mene ni. Kar se pa denarja tiče, pa veš, da si mi dal \$20.00 in to je vse, kar sem imela za na pot.

Gertrud Zupančič.

Barberton, O.

Naši jagri so tudi letos kot običajno praznovali kresni večer. Na Prijateljevi farmi v Ritam, O. Ker me naši fantje jagri zelo zanimajo oziroma njihove zabave, sem se tudi letos spravil v njihovo bližino ter se za ta večer nastanil v Prijateljevi koruzi.

Dobro, da se nisem skril na javlano kot sem nameraval, kajti bi me bili gotovo zasačili, ker so speljali električne žice in svetilke po vseh javlanih oziroma vejah.

Pod javlanami sem opazil velike kanske posode podobne škafom, pokrite z neke vrste rjuhami. Tu in tam je pa nadjager posegel v dotične posode in takoj so bili vsi jagri zbrani v krogu, nakar so se zopet posamezno razšli krog javlani v bolj čvrstih korakih.

Ko to opazujem, jo primaha rojak Prišel. (Clevelandčan), in na rami nese dva železna križa. Nekoliko od javlani je gorel mali ogenj. (Ne kres). Dotični odloži križ z ramen ter postavi oba ravno nasproti si stoječa poleg ognja, nakar jih trdo zabije v zemljo. Kaj neki vruga bodo s temi križi, sem si mislil, ter se nekoliko bolj skril v koruzo. Nato pa priinese jagri pod nadzorstvom Mr. Koželja (Clevelandčan) neke vrste krsto, koja bi bila dovolj velika za približno osem let starega otroka. Za božjo voljo, sem vzdihnil, ali jagri fantazirajo?

To krsto so potem na nekaj način pritrdili med oba križa, tako da so vrtili čez oba križa pritrdeno kljuko, in krsta se je poveljalo dvigala kvišku ali pa spuščala nižje. Sedaj mi je pa postalo kar nekako mrzlo po čelu. Mislim sem, da se mi sanja, da sem kje med Indijanci, ko bodo spekli kako belo človeško žrtev ter jo po indijansko darovali svojemu vladarju. Sam sebe močno loputnem pod čeljust. Ko me je zabolelo, sem se šele prepiral, da se mi ne sanja, temveč, da je čeli dogodljaj resnica. Mislim sem jo popihati, toda naj li napravim šum? Kaj ko bi me vjeli — in me spravili v dotični krsto? Takoj sem se zmisli na Bucka — korajža velja. Tu ostanem, pa naj se zgodi kar hoče.

Eden jagrov je vzel sekuro v roke ter začel cepiti drva. Drugi jih je nakladal na ogenj pod krsto. Tretji je prinesel šop zelenjave, menda majerona. Četrti, pretrščilka. Peti čebule. Šesti krompirja itd. Jaz sem se vedno vse to v trepetu opazoval. Ko enkrat vso to primes zmečje v krsto, in zopet pokrijejo, sem si misli — do se-

daj še ni nič strašnega, ako ni že kaj v krsti.

Ker je veter nekoliko vleklo ravno proti meni, sem se bal, kadar bo začelo "dišati". Po nekaj minutah vzame Mr. Koželj v roko velikainke vilice. Oh, ubogi revež, sedaj pa bo, sem vztrepetal. Krstni pokrov dvigneta dva jagra, nakar Koželj zasadi vilice na enem koncu krste, med tem sem kar zamišljal, ker nisem hotel gledati žrtve. Ko zopet pridem k sapi, sem se zopet ozrl proti krsti in videl na vilicah natakleno — kokoš — ki jo je Koželj ravno obrnil na drugo stran. To je ponavljal toliko časa, da je prišel na drugi konec krste — jaz sem pa naštel osemnajst. Ko je pa pričel vthajati vonj iz krste ter ga je lahek vetrič gnal proti meni, oziroma Prijateljevi koruzi, si pa lahko mislite, kako sem se počutil ter požiral slino.

Od vseh teh dišav napojen sem v koruzi zaspal, ter me je naposled prebudilo zelo glasno govorjenje že nakako ob dveh zjutraj, ko ni bilo več žarnie na javlanih, kajti tam zapro ciktriko ob tej uri vsako jutro. Prisegel pa sem pri vseh Alahih, da naših jagrov ne grem opazovati nikoli več, pa najsibodi iz strahu ali pa radi o-motljivega vonja pečenih Prijateljevih spring čiknov.

V nedeljo 26. junija so pa jagri zopet imeli tekmo v streljanju na golobe. Bajje mislijo poslali dva najboljša strelca jeseni na srnjake tja nekam na Willard, Wis. Prijatelj Mirku skrivaj povem, da naj na to le pazi, in v dotičnem času privede vse svoje bivoie doma, da mu jih ne oplasio. Rezultat streljanja 26. junija je bil sledeč:

Lukežič	20
Lekšan	13
Putz	19
Brunsky	13
Bomback	19
Prijatelj	10
Zupec	20
Petrich	21
1. julija so pa takole streljali:	
Bomback	22
Zupec	17
Putz	15
Brunsky	18
Petrich	16
Lekšan	14
Prijatelj	12
Koželj	17

Rešeto.

Kemmerer, Wyo.

Malo kdaj se čita kakšen dopis iz tukajšnje okolice, zato sem se jaz namenil pisati par vrstice. Kakor povsod drugod, so tudi tukaj delavske razmere pod njo, ker nas je je Hooverjeva prosperiteta tudi v teh oddaljenih krajih poiskala.

Tukajšnji premogorovi obratu-

ČE NAMERAVATE TO POLETJE OBISKATI DOMOVINO?

Pišite nam takoj bo brezplačna navodila in zagotavljamo Vam, da boste po ceni ter udobno potovali.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 West 18 Street New York, N. Y.

Iz Slovenije.

Dva vloma v eni noči.

15. junija je predrzen tat poizkušal vlomiti v ravnateljstvo pisarno novomeške drž. realne gimnazije. Prišel je že v konferenčno sobo ter hotel od tu priti v ravnateljstvo pisarno, kar se mu pa ni posrečilo, ker so bila vrata zelo dobro zaprta poleg ključavnice še z zapahom. Iz jeze je vse naokrog razmetal in se splazil iz poslopja. Svojo srečo je poskušal še v restavracijo. Rezke Godina na Ločenski cesti, v katero je prišel skozi verando. Vsa vrata si je odprl z vitrihom. Postregel si je v gostilniški sobi z litrom vina, nakar je pobral iz predalov cigarete, klobase, nekaj šunke in žganja. Gotovine pa je dobil le 26 dinarjev.

Nočni požar v celjski okolici.

Za ribogojnim zavodom celjskega Ribarskega društva v Pečovniku pri Celju ima v najemu tamkajšnje malo Vidmarjevo posestvo Martin Kovač, ki izdeluje rakete in slične pirotehnične izdelke za tukajšnjega podjetnika Bovo. Stanuje s svojo številno družino v bivšem Vidmarjevem mlinu. 17. junija zvečer je zopet izdeloval rakete in je eno za poizkus izstrelil v zrak. Raketa se je v višini vžgala, ogorki pa so padli na slannato streho mlina in zažgali. Mlin je pogorel do spodnjega zidovja, dočim so pohištvo in ostale reči rešili. Kljub bližnji vode ognja niso mogli pogasiti, ker jim je primanjkovala posoda za donajanje vode.

Velik požar na Bledu.

V soboto 19. junija okrog pol 21. je začela nenadno tuliti sirena železniške lokomotive na kolodvoru Bled-jezero. Kmalu nato se je zaslajal plat zvona v zvoniku rečiške, blejske in otoške cerkve. Ljudje so kmalu zapaznili, da gori gospodarsko poslopje I. Majerja, lastnika hotela "Triglava" pri blejskem kolodvoru. Iz gorečega poslopja se je valil gost dim in ognjeni jeziki, ki so raz-

jejo komaj po en dan na teden. Sedaj so pa revnim premogarjem znižali še za 20% plačo, tako da ubogi delavec se ne more več pošteno preživeti.

Slovenec iz te okolice naznanjam, da bo kandidiral za okrajnega šerifa rojak Luka Fern, ki je ravno tako sposoben za ta urad, kakor pa vsak drugi, zato pokažimo se, da smo tudi Slovenci nekaj v tej okolici. Vsak naj dobi še enega volilca ali dva na svojo stran, in zmaga je gotovo naša.

Pozdrav vsem čitateljem Glas Naroda.

Frank Hlačun.

svetljevali hotel Triglav in blejsko postajo, so sikali proti nebu. Na mah je bilo v plamenih vse poslopje, kjer je imel trgovec Miha Pangere svojo trgovino in Krušič brivnico. V pritličju in v podstrešju je stanovala tudi hotelska služnina in več drugih strank. Poleg poslopja je bila tudi lesena šupa, kjer je imel Majer razen strelje in poljskega orodja shranjen svoj avtomobil, katerega je ogenj uničil. Nastal je ogenj v šupi pod avtomobilom

Razen hotelirja Majerja je najbolj prizadet trgovec Pangere, ki je imel v trgovskih lokalih nakopičenega mnogo blaga, ki ga je nekaj dni pred požarom zvozil iz Zagorice, kjer je imel filijalko, a jo je zaradi sedanje krize ukinil. Pangereu je uničil ogenj tudi benčinsko črpalno, gnojnično sesalniko in nekaj blaga v trgovini. Rešili so sicer precej blaga iz trgovine, a že delno pokvarjenega. Tudi hotelski služninci in drugim strankam, ki so stanovali v poslopju, je ogenj napravil veliko škodo.

Gasilci z Rečice, Bleda, Mincega, Gorij in Bohinjske Bele so mnogo pripomogli, da se požar ni razširil na poleg stoječi hotel "Triglav". Prvi je stopil v akcijo tudi škropilni avtomobil, ki ga je pred kratkim nabavila blejska občina za škropljenje cest. Avtomobil, ki stane 230.000 Din, se lahko rabi tudi za gašenje in se je pri tem požaru izvršno obnesel. Vzrok ognja ni znan. Sumi pa se, da je bil zopet blejski požigalec na delu.

Smrtna kosa.

V celjski javni bolnici so umrli: 32-letni posnetnik Jakob Franc iz Zgoranjih Zreč pri Konjicah in 47-letni delavec Martin Krivec iz Soke pri Novi cerkvi ter 17-letni občinski revež Trane Tampusz iz Imenega pri Podčetrtku.

Grd zločin.

Med vasema Gnojnicami in Glinom pri Šmarju je neznani moški napadel in storil silo 13letni Alojziji U. Zadeva je bila prijatelna orožnikom na Škofljič, ki zasledujejo sirovega napadalca.

NASI V AMERIKI

8. julija popoldne je umrla v Emergency bolnici, Cleveland, O., Paulina Tekaučič, rojena Oberstar, stara 56 let in stanujoča na 14201 Aspinwall Avenue. Pokojna zapušča v Ameriki moža in troje sinov, Franka, Josepha in Mikea ter polsestro Manetto. Doma je bila iz vasi Hinje ter je bivala v Ameriki 37 let.

7. julija zvečer je preminula v Cleveland, O., Bertha Kajfež, rojena Juvan. Tu zapušča moža Vinka, mater in dva otroke. Stara je bila šele 34 let. Družina stanuje na 989 E. 77. St.

VABILO NA PIRNIK!

V Little Falls, N. Y., priredi društvo "Marija Pomagaj" svoj letni izlet na dobro poznanem prostoru Stop 44 ali Gun Club, Herkimer Rd. v nedeljo dne 17. julija. Začetek ob 10. uri dopoldne. Vstopnina za odrasle 25c, otroci prosti. — Postrežba bo izvrstna. Godba slovenska.

Uljudno ste vabljeni vsi Slovenci, od blizu in daleč, da nas obiščete ta dan.

Na veselje svidenje!

Edhor.

(2x 8&12)

Peter Zgaga

Prijatelja sta se pogovarjala in razpravljala o vseh mogočih rešeh. Tudi o politiki, seveda.

— Ti, poslušaj, tolikokrat čitam besedo "diktator". Kaj pa je prav zaprav diktator?

Prijatelj nekoliko pomisli in žalostno odvrne:

— No, se vidi, da še nisi poročil.

*

Zadnjič sem ujel sledeče vprašanje in odgovor:

— Oddkaj pa ti delaš tukaj?

— Od takrat delam, ko mi je gospodar zapretil, da me bo zapodil, če ne bom delal.

*

Obtoženec je priznal svojo krivdo. (Naprej policiji, nato pa sodniku in državnemu pravdniku. Imel je pa izbornega advokata. In ko je advokat zaključil svoj govor, je rekel obtoženec:

— Nisem kriv.

— Saj ste vendar priznali svojo krivdo — mu je rekel državni pravdnik.

— Kar je bilo, je bilo, — je odvrnil — toda moj zagovornik me je prepričal, da sem popolnoma nedolžen.

*

Mlado, razposajeno dekle je reklo svoji prijateljici:

— Fant, ki je začel zahajati v našo hišo, je precej čeden, pa tudi bogat je, toda strašno neumen. Kar bojim se, da me bo nekega lepega dne zasnil.

Prijateljica jo je pa potolažila rekoč:

— Oh, nikar se ne boj, tako neumen pa tudi ni.

*

Na demokratski konvenciji je bil nominiran Roosevelt za predsedniškega kandidata.

Nekateri prerokujejo, da bo tudi izvoljen za predsednika.

Povprečni Amerikane si misli:

— Naj bo Hoover ali Roosevelt, Bog ali satan — samo da bi delali in da bi se mogli s poštenim delom pošteno preživeti.

*

V teku procesa se je dognalo, da se je obtoženec poročil z izredno hudobno in hudo žensko.

Pet let sta bila poročena, toda po petih letih jo je tako ukrotil, da je bila krotka ko jagnje.

Ko so ga po obravnavi peljali stražniki po dolgem in temnem hodniku, je prišel za njim sodnik, ga po počukal za rokak in ga zaupno vprašal: — Prosim vas, povejte mi, kako ste jo ukrotili?

*

Bigamist je tisti človek, katerega en zakon ne izpametuje.

*

Mizerija vsepovsod. Po vsem svetu depresija in nezaposlenost. Tistega, ki pa izrablja nezaposlenost v svoje sebične svrhe, bi bilo treba obesiti.

V New Yorku se je dogodil sledeči slučaj:

— Lastnik velike apartment hiše je oglašil v časopisih, da potrebuje dobrega painterja. Na stotine nezaposlenih painterjev je prišlo vprašat za delo. In sicer nemu je rekel: — Rad bi imel človeka, na katerega bi se mogel zanesi. Dal bi mu prosto stanovanje, luč, kurjavo in še par dolarjev na mesec. Biti pa mora večak v svoji stroki.

In vsi so rekli, da so večaki. On je pa ukazal vsakemu posebej: — Več kaj, če res znaš kot praviš, pa mi prepišaj to sobo, da se bom prepričal, če znaš. Brezplačno, seveda. Po preteku enega tedna ti bom že sporočil, če si zame ali ne.

Brezposelni painter si je mislil: — Bolje nekaj, nego nič — ter se je potrudil in tako prebarval sobo, da je bila v vseh ožirih first-class.

Vrnil se je domov in čakal tedni ali štirinajst dni, nakar mu je landlord sporočil, da njegovo delo ni zadovoljivo in da je drugega najel. Petsto sob je bilo v hiši, in petsto sob mu je petsto painterjev zabavala prepahtalo. Zadeva je prišla v javnost, in moza se bo moral zagovarjati pred sodiščem. Ker je pa bogat, mu najbrže ne bodo prisodili prehude kazni.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

M. ZOŠČENKO:

LADJA

Letos poletj so mi nekateri znanci svetovali, naj bi poskušal z vožnjo po Volgi. To bo izvrstno okrepčilo za živce, so rekli. Priroda, obrežje in sploh voda, hrana in kajuta.

Tako se je zgodilo. Šel sem poletiti na Volgo. V splošnem mi ni žal tega, ampak odkrito moram priznati, da na tej vožnji nisem prav nič bolj užival. Na ladji je bilo prav nemirno. Ne zaradi ladje same — Bog ne daj! Ladje so iz vrstne prevoznika sredstva. Imel sem celo srečo, da sem se vkrcal an prvovrstno ladjo. Njeno ime sem žal pozabil, mislim pa, da je bil "Tovariš Penkin". Mogoče tudi kakšna druga ladja. Tudi to sem, žal, pozabil. Moj spomin so skali pčezajli pretrajali. Sicer pa je bilo postrojeno reč. Glavno so dogodki. S temi pa je bilo tako: — Pripeljali smo v Samaro. Tam smo stopili s skupino šestih moških in z nekdo nepredeljeno gospodično na suho. Ogledali smo si mesto in se nato vrnili na ladjo. Ko smo se bili približali mostu za vkrcavanje potnikov, smo opazili, da je ladja odplula naprej.

Rekel sem družini: "Ljubčki, zdaj se mi, da nas je naša ladja pustila na cedilu." Vsi so izbulili oči in videli, da je res tako. "Tovariš Penkin" je bil res izgini iz pristanišča. Na njegovem mestu je ležala zasidrana neka druga ladja. Mogoče taka, ki vozijo po Volgi navzgor. Tudi ime te ladje mi je že izgini iz spomina. Citatelj naj ne nozabi, da mi je na tem potovanju močno opešal spomin. Torej namestu "Tovariša Penkina" je ležala v pristanišču druga ladja. Lahko si predstavljate, ko sem se prestrašil tega. Kajti domislil sem, da bil, da sem imel v kajuti svo prtljago, v prtljagi dokumente in drugo. Tudi moji sopotniki so se preplašili, kajti tudi njim se je bilo zgodilo kakor meni. Začeli smo

razmišljati, kaj naj storimo. In smo vprašali ljudi na nabrežju: — "Ali je že dolgo tega, odkar je 'tovariš Penkin' dvignil sidro? Kako naj pohitimo za njim, da ga ujamemo?"

Ljudje pa so nam odvrnili: "Saj niti ni treba hiteti za vašo ladjo. Mar ne vidite, da leži še vedno tam, kjer ste jo bili ostavili. Samo ime je spremenila v našem pristanišču. Prej se je imenovala 'Tovariš Penkin', zdaj se piše drugače."

Izvezlo nas je nepopisno veselje. Naša skupina je vdrila na ladjo in do Saratova se ni nihče upal izkrcati. V Saratovu pa me je prijela stara bolezen, da bi si malo oglel mesto in sem ostavljal ladjo za pol ure. Spotoma sem si tudi kupil cigarete. Ko sem vstaknil zavojček s tobakom v žep, sem brž stekel proti ladji. Pa oh, kakšno razčaranje! Moje prejšnje ladje ni bilo več. Tudi zdaj je ležala na njenem mestu druga ladja.

Mu, moj strah je bil topot manjši kakor prvič. Misli sem si namreč: Saj ne bo tako hudo! Mogoče so zopet spremenili ime. Nočem pa taji, da nisem bil nekoliko nervozen. In glej, ko se približeval ladji, stoji na njenem boku napis "Korolenko". Šel sem k lučnemu mostu in ga vprašal po moji ladji. Pojasnil mi je: "Zdaj se piše ta ladja 'Korolenko'. Od Saratova dalje vozi vedno pod tem imenom." Tedaj me je zanimalo vedeti, čemu porabijo za ladje toliko pleskarske barve. Tudi na to opazko sem dobil pojasnilo: "Prejšnje ime ni zdaj že več aktualno. Sedanje mu času najbolj ustreže to ime, ki ga nosi ladja sedaj."

Tako, tako, sem si mislil. To ime je torej zdaj najprikladnejše za našo ladjo. Hotel sem še vprašati, kdo je bil ta Korolenko, tedaj pa sem spoznal, da se mož niti sam dosti ne razume stvari, o katerih ga

sprašujem. Šele pozneje se je izkazalo, da je bil Korolenko neki pisatelj.

Kmalu smo odpluli dalje. Imena ladje pa se ni nihče več dotaknil. Tako se je zgodilo, da smo s tem imenom prišli v Astrahan.

Olede povratka moram pripomniti, da sem se peljal nazaj z železnico.

DENAR, KI GA VSAKDO ZAVRAČA

Amerika se odlikuje tudi po tem, da veruje v vražo, da prinaša bankovec za dva dolarja imejitelju nesrečo. Zato se skuša vsakdo, ki mu pride ta denar v roke, iznebiti bankovca. Državne oblasti imajo vedno toliko dvodolarskih bankovcev, da jih spravljajo v promet samo na ta način, da plačujejo z njimi svoje uradnike. Na ta način v obtoč spravljeni denar pa se po najkrajši poti vrne zopet v bančne blagajne, večinoma z odtrganim robom, kajti samo na ta način se ljudje rešijo "prokletstva" dvodolarskega bankovca.

RAZTRESENOST

Slaven profesor — tako citamo v veliki medicinski reviji — je bil tip raztresenega profesorja. Nekoč je s kočijo odpeljal na daljšo pot. Da bi izrazil čas, si je vzel na pot šop tiskanih strani svojega novega medicinskega dela, ki jih je hotel pregledati med vožnjo. In res! Učni gospod je medtem popolnoma pozabil, da sedi ob odprtem oknu poštne kočije, ne pa doma za svojo pisalno mizo. Zato je vselej, ko je prečital stran, iztegnil roko in jo skozi okno spustil na cesto. Seveda je bil trdno prepričan, da polaga strani po stari navadi na drugo stran pisalne mize.

TRAGEDIJA NAJSTAREJŠE GA LJUBLJANČANA

Skoraj popolnoma pozabljen od sveta, saj je tako star, da pripada bolj preteklosti, kot sedanjosti, je živel v miru v idiličnem tisti v Florijanski ulici najstarejši Ljubljčan Matija Briški. Ljudje so umirali, se rodili in zopet umirali. Ljubljana se je preražala, življenjska reka je medtem že nešteto krat spremenila strugo, za debelo knjigo zgodovine je poteklo medtem, mož je pa še vedno živel in sploh pozabil na smrt kot ona nanj. Že v stari Ljubljani je bil popularen in njegovo gostilno "Pri Belem Kranju" je poznala skoraj vsa dežela, ne le Ljubljana. Kos Belokrajine je presadil v Florijansko ulico, kjer je točil sladko belokranjsko kapljico kot jo toči še zdaj njegov zet Kajfež. V Ajbelju pri Kostelnu na Kočevskem je bil rojen leta 1835.

Belokrajina pač lahko rodi le takšne korenine. Kot hrast je bil žilav in vedno se je posmehoval da našemu mehkuznemu svetu, češ, skrijte se pred nami, ki smo služili pod Radeckim in marširali nepretrgoma iz Ljubljane v Verono. Kar čez tirolske gore smo jo mahnil in se nam je zdelo še vse skupaj le izprehod. Da, mož je bil pravi vojak starega kova, nosil je belo suknjo 14 let, bil je v treh vojnah, zadnje čase se je pa umaknil v svoj kot, kjer je obujal spomine pri pokušanju belokranjskega.

V drugem nadstropju Kajfežev hiše stanuje na solnčnem dvorišču, topico ima, ki jo ovija vinska trta in cvetje krasiti ta njegov tihi dom ter srebrni smeh male Kajfežev Majdice ga oživlja. Bil je zadovoljen s tem malim kraljestvom, tiho in solnčno je potekal večer njegovega življenja.

Na žilavem hrastu so se pa začele počasi sušiti veje. Odmrla je druga za drugo skoraj neopazeno. Solnce se je dotaknilo z zadnjim robom zatona in tiho se je začelo mračiti. Hrast se je začel pogrezati v mrak. Skrivnostno je zašumelo ter zajela v vejevju.

Pred desetimi dnevi je nenadoma zakričal: — "Nič več ne vidim!"

Mož je oslepel. Še prejšnji dan je čital knjigo, nekakšen svoj brevir, ki mu je bila edina tovarišica poleg Majdice. Strašno ga je potrla. Ostati je moral v postelji, obdal ga je tesen mrak in začele so se mu kaliti tudi misli. Dan za dnem toži, čedalje bolj se gosti mrak okrog njega.

— Oče, ali me vidite? — je vprašala gospa. — Ali vidite mojo roko? — Pomolila mu je roko pred oči.

— Nič ne vidim, čutim samo. Ne vidim roke. Samo nekaj se včasih svetli.

Potem je zapadel zopet v mračno bolečino in iz ust so se mu trgale samo boleste tožbe. Obraz se ne očituje, da imaš pred seboj 97-letnega starega. Oči se medlo svetlikajo in ves obraz spominja na slepega guslarja.

Pred dnevi ga je preiskal zdravnik, ki je ugotovil, da ima mož še popolnoma zdravo srce in dobra pljuča, tudi žila mu utripajo normalno, toda takšna slepota je zlovesč znak.

Hrast se počasi suši, veja odpada za vejo.

MOŠKI ZBOR
Trije moški zbori (Pavčič) —
Izdala Glasbena Matica40
Narodna nagrobica (Pavčič)35
Gorski odmevi (Laharar 2. sv.)45
Naši himni50

MEŠANI ZBORI:
Pisalnica, II. sv. (Laharar)40
Trije moški zbori, izdala Glasbena Matica40

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:
Domovini, (Foester)40
Izdala Glasbena Matica

Gorske cvetlice (Laharar) četvero in petoro raznih glasov45
Jaz bi rad rudičel rož, moški zbor s bariton solom in priredbo za dvoje20

V pepelnici noči (Sattner), kantatna za soli, zbor in orkester izdala Glasbena Matica75
Dve gozdi (Prelovec), za moški zbor in bariton solo20
Kuplet (Grun). Učni Mišec, —
Kranjske lego in narodna pesnišva, 3. sv. izdala Matica15

NOVE PESMI S SPREMLJEVANJEM KLAVERJA
(Prelovec)30
Šest narodnih pesmi (Prelovec)30

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR
Slovenski akordi (Adamčič) :
I. zvezek75
II. zvezek75
Pomladanski odmevi, II. sv.45
Ameriška slovenska lira (Holmar) 1.45
Orlovski himne (Vodopivec)120
10 moških in meških zborov —
(Adamčič)45

Iz Jugoslavije.

Cigani ugrabili dijaka.

V Banjaluki je bil te dni sejem in v okolici mesta se je pojavilo mnogo ciganov. Nekaj ciganov se je pripeljalo v mesto in ugrabili so dijaka II. razreda gimnazije Hambijo Četlića, sina uradnika finančne direkcije. Posadili so ga med svojo šaro na voz in oddirjali iz mesat. V bližnji vasi se je pa fantu posrečilo ciganom uiti, pribežal je domov in moral je takoj v posteljo. Poklicali so zdravnika, ki je pa samo ugotovil, da je fant od strahu onemel.

Nezvesto ženo zaklal.

V Beogradu se je odigrala pretretnja rodbinska tragedija. Trgovca Atanasije Jovanovića je zaklal svojo nezvesto ženo Marico, potem je pa odšel na policijo in izjavil, da je ženo zaklal, ker mu je bila nezvesta.

Medved med živino.

V Vasi Kragujevac pri Višegradu je zasačil neki kmet med živino mladega medveda in ga izročil zoološkemu vrtu na Hidži.

80 aretacij v Banjaluki.

19. junija se je začel veliki letni sejem, ki je eden največjih v Bosni in Hercegovini. Zato se je zbralo v Banjaluki veliko število žeparjev in drugih sumljivih tipov. Da bi obvarovali sejmarije pred tatvinami, je policija napravila racijo in aretirala nad 60 sumljivih oseb, ki jih je zaprla v mestni policijski zapor, kjer bodo ostali do konca semnja, nato jih bodo pa izgnali iz mesta. Poleg tega je bilo aretiranih tudi 20 prostih. Zdravniški pregled je ugotovil, da so vse okužene.

Sina prodal ciganu za konja.

Policija je aretirala cigana Dimitrija Jovanovića, rodno iz Erduta. Cigan je zjutraj hodil po spodnjem mestu, vodeč za roko 12-letnega dečka, na katerem se je videlo, da je od kmetijskih staršev. V neki družbi je cigan izjavil, da je tega dečka zamenjal za konja. Policija je za to zvedela in aretirala cigana. Cigan je na policiji trdil, da je bil ob neki priliki v družbi s kmetom Klenom v Sv. Ivanu Prigrevici. Klen mu je tožil, da ima polno otrok in da se nahaja v težkih materialnih razmerah. Ponudil je ciganu svojega 12-letnega sina Vendelina, če mu da zanj enega konja. Cigan je res vzel kmetovega sina in ga odvedel seboj, konja bi pa moral v Erdutu izročiti kmetu. Policija je uvedla preiskavo, da ugotovi, če gre res za tako čudno prodajo otroka, ali pa če ni cigan otroka ukradel. Cigana so pridržali v zaporu.

Domov grede se je ubila.

Pretekle dni se je ponoči vračala 27-letna Julijana Krunič s svojim zaročencem Josipom Dormuthom domov. Oba sta bila nekoliko vinjena in krenila sta po stopnicah hiše, kjer sta stanovala v podstrešni sobici. Kruničevi je pa na stopnicah spodrsnilo in zdrknila je nazaj. Dormuth nesreče sploh ni opazil in je šel na prejo po stopnicah. Kruničeva je začela klicati na pomoč, prihiteli so sosedje in jo odnesli v njeno sobo. Dormuth je bil vinjen in zaspan tako, da je takoj zaspal kraj svoje zaročenke. Zjutraj je prišla hišnica v podstrešno sobico, kjer je Dormuth še vedno spal, objemajoč svojo zaročenko, ki je bila pa že mrtva.

POZOR ROJAKI

Vse, kar se tiče "Glasa Naroda", to je naročnino, dopise, vprašanja itd. pošljite na naslov:

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Edinole tako naslovljena pisma bodo zagotovo dospela na pravi naslov.

Rojaki, vpoštevajte to! S tem boste preprečili marsi-

odstotek alkohola in tudi strupenost vina. Značilno za današnje dobo je tudi to, da ljudje zahtevajo rajši kisa vina, in sicer povečini takšno od mladih trt. Schmidt zahteva v imenu higijene, naj bi se določila za sladkor in odstotek alkohola v vinu skrajna meja, da se s tem omeji pijančevanje in škodljivost vina za ljudsko zdravje.

GRAD RIMSKIH CESARJEV

Iz Rima poročajo: Na znanem italijanskem otoku Capri blizu Neapolja so sedaj začeli odkopavati razvaline Jupitrove vile, ki je stala na griču, v starem veku posvečenem boginji Junoni. Ta grič dandanes imenujejo po cesarju Tiberiju "Mons Tiberius". Jupitrovo vilo je začel graditi in jo dogradil že cesar Avgust, cesar Tiberij pa jo je povečal in oplešal. Vila je stala na zemljišču, ki je bilo veliko 70.000 kvadrat metrov, in je bila ena najpomembnejših in najveličastnejših stavb za časa rimskega cesarstva. Model te cesarske vile je prav dobro rekonstruiral arhitekt Weichard.

Izkopavanje starega cesarskega gradu osebno nadzoruje višji in-tendant starinskih spomenikov za provinco Campanijo profesor Maiuri, ki si je pridobil svoj sloves že pri odkopavanju pompejskih in herkulanskih razvalin. Z razvalin tega starega gradu vse zgodovinsko znano mramornato okrasje. Vendar bo izkopavanje odkrilo še marsikaj dragocenih starin. Neapeljska Banca di Napoli je dala na razpolago za odkopavanje velik znesek.

KAKŠNA ŽIVAL JE POLŽ?

Francosko kmetijsko ministrstvo bo moralo v kratkem sporočiti svoj odločitev v važnem vprašanju, za kakšno žival se smatra polž, za domačo ali divjo? Vinogradniki v Burgundiji se namreč že dolgo po-najšajo s stranskim produktom svojega poklica, z vinogradniškim polžem, ki velja širom Francije za prvovrstno poljastico in gre dobro v omaro.

Vinogradniški polž živi od trtne-ga listja Lov na te polže pa je postajal tako intenziven, da smatrajo vinogradniki svoje koristi za ogrožene, ker vse išče vinogradniške polže. Zato so se burgundski lastniki vinogradov lotu na zakon v zaščito poljev. Nikjer ni zapisano, komu je dovoljeno loviti polže in kje je to dovoljeno, kje prepovedano. Tako se dogaja, da si lastniki vinogradnikov in posestniki tolmačijo pravico do poljev drugače kakor polji lovcu in iz tega različnega tolmačenja nastajajo spori. Neki odvetnik, ki je imel ponovno opraviti pri sodišču zaradi poljev, pravi, da bi se polži zaradi svojih rožičkov morali uvrstiti med "rogate" domače živali. Lovci na polže pa se zagovarjajo, da poljev niti ne love v mre-že, niti jih ne streljajo in da zato ni potrebno nobeno posebno dovoljenje.

KISLA VINA SO KORISTNEJŠA

Prof. Schmidt, ravnatelj higien-skega zavoda na univerzi v Halle, je dolgo proučeval vprašanje koristnosti vin in je prišel do zaključka, da so kisa vina koristnejša od sladke kapljice. V njih je manj alkohola kakor v sladkih, ker se v zorečih grozdnih jagodah ni tvorilo toliko sladkorja, ki zviša

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

ČIN GOSPODA PIJA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil I. H.

45

(Nadaljevanje.)

Nekaj minut zatem gre Lili k telefonu. Ko je gospa Barbičeva pogovor skoncila in obesila slušalko, je že stala za njo Lili.

Mesto vstakega odgovora se mlado dekle vrže ilzi na prsi.

— O, mati! — privre vrisajoče skozi njene ustnice.

— Kaj je, Lili?

— Kot bi bilo to tako težko uganiti!

— Vse sem že uganila! — Ljubeznjivo pritisne gospa Ilza poljub na Liliino čelo, hvaležna za njeno udano ljubezen, ki jo je njena pastorka gojila do nje.

— Toda prosim, da še ničesar ne izdaš. Šele, ko bo že odšel, povej papanu. Kaj misliš o Hinku? Kaj ne, ravno toliko je vreden kot Volbenk, četudi nima toliko denarja. Pa to pri nas, hvala Bogu, nima nobenega pomena.

— Doktorju Hrastniku, zaupam svoj najdragocenejši biser. mojo Lili, brez vsakega pomisleka. Zelo fin mož je — tako ga sodi tudi tvoje oči. In tej sodbi se pridruživim tudi jaz.

— O, mama; iz ljubezni bi te mogla stisniti do smrti.

Lili pritisne svojo matico tako strastno k sebi, da Ilza krične.

— Lili, saj za to imaš sedaj koga drugega.

Izginemu smehu je bilo primešane malo žalosti in malo nevoščljivosti zrele, globoko čuteče žene, ker je videla pred seboj srečno mladost, kateri so se bila na stečaj odprta zlata vrata življenja.

— Kdo te je vendar poklical? — vpraša Lili.

— Gospod Ribič.

— Zakaj? Ali ne pride?

— Vprašal je samo, ako je njegov obisk še vedno dobrodošel.

— Samo ob sebi razumljivo! Zakaj tudi ne?

— V tem smislu sem mu tudi odgovorila. Kmalu bo tu. Toda bojim se, da bo brez pomena. Kajti gospe Hrastnikove ni mogoče preobrniti. V pondeljek bo odpotovala s Pijo.

— Tega ne sme! — zakliče Lili. — Pijo mora pustiti pri meni.

Gospa Ilza skomigne z rameni.

— Poskusi jo za to prositi.

— Veš, mama, Pija je preveč nežna in popustljiva. Z Volbenkom bi morala kar uiti.

— Ti bi kaj takega tudi storila! — se glasno zasmije gospa Ilza. — Ti bi vse naredila. Toda Pija za kaj takega ni. Moramo se počakati.

Gospa Hedvika, ki je dobro vedela, da bo Volbenk zopet prišel, je uredila tako, da bo ob istem času šla v svojo sobo, kamor jo bo morala Pija pod izmišljenim vzrokom spremiti.

— Pridem potem, kadaf bo tukaj — ji zašepče Lili na uho.

Gospa Hrastnikova je bila začudena, da njen sin ni šel za njo. Ali ji ni imel ničesar povedati? Ali ni imel nobene potrebe, da bi se ji zaupal?

Ali se ji je nankrat ravno tako odtujil kot hči, ki je pokorno, toda brez obotavljanja pisala gospej Zadnikov pismo, katerega ji je narekovala?

Pija tudi ni rekla besede, ko je morala zapisati:

— Kar bodo tekom binkoštnih praznikov vse sobe zasedene in bo mnogo dela, sem se premislila in pridem že v pondeljek s Pijo. Pondeljek, to je bilo že pojutrnjem!

Proti materinemu sklepu ni bilo mogoče ničesar opraviti. Pred njenimi solznimi očmi so zvodenele črke na papirju. Toda krepko piše dalje. Saj je bilo vseeno. In mati ni smela vedeti, kar vihar je bil v njemem srcu.

Sredi pisanja je natančno slišala glas avtomobila, ki je pripeljal Volbenka.

Z napetimi živci posluša, ako ne bo slišala spodaj njegovega glasu. V duhu ga vidi tako jasno pred seboj — visoko, vitko postavo, od solncea ožgano lice z globokimi, mirnimi očmi, — še enkrat je preživela minute sreče, ko jo je privil na svoje prsi in jo poljubil.

In s tem poljubom je bila njemu vsa izgubljena. Na nikogar drugega ni mogla več misliti kot nanj — samo nanj! Kot v sanjah je hodila skozi dan — vse drugo je bilo izven nje — in je ni nič brigalo. Samo on!

Ali je bila to ljubezen? Neka nepremagljiva sila jo je vlekla k njemu — vedela je, da ni nobenega drugega možkega za njo, ako Volbenk Ribič ne bo njen.

Volbenk je bil izpolnitev njenega življenja, usoda njenega življenja.

Pismo je bilo končano in napisan naslov.

Pija ničesar ne reče; grlo ji je bilo kot zadrženo. Kaj neki govore spodaj? V duhu je videla vse tako jasno pred seboj — prav gotovo so sedeli v knjižnici — ljubeznjiva gospa Ilza, Lili, Hinko — Volbenk.

In pogovor se je sukal samo okoli ene točke in vendar niso mogli nikamor.

In Pija je imela prav, kar si je naslikala v svojih mislih.

Hinko Hrastnik in Volbenk Ribič sta se takoj zopet spoznala. Jasnó si naglo pogledata v oči. Ko sta si segla v roko, sta oba spoznala, da sta si obojestransko naklonjena. Na Volbenkovem obrazu je bilo natančno brati njegovo iznenadenje, ker ni bilo Pije.

Hinko najprej vpraša po svojem bolniku Juriju Lončarju.

— Kar morem soditi po njegovih poročilih, mu gre dobro. Ni doma, temveč v Kraljevi. Ne vem, kdaj se vrne. Ako še bo kaj odlazal, mi bo samo prav. Njegov duh je preobložen in tam najde vse razvedrilo kot pa doma. Zdaj si morem marsikaj razložiti na svojem stricu, česar prej nisem mogel razumeti, — pravi Volbenk.

— Zdaj, odkar nas poznate? — vpraša Hinko.

— Da, gospod doktor. Stari mož se mi vendar smili, četudi moram vsled njegovega postopanja mnogo trpeti. Pa saj tudi sami vse dobro veste. Že gospica Lili mi je o tem pripovedovala.

Hinko prikimava.

— Da, in da takoj razložim svoje stališče: sem popolnoma na vaši in na Pijini strani. kar sem tudi odkrito povedal materi. Dobro ve, da v tem slučaju obojam njeno trmoglavost.

Volbenk mu ponudi roko.

— Hvala vam, gospod doktor.

— Ravno tako tudi obojam zahtevo svoje matere, da morate vi, da si pridobite Pijo, iskati izgubljenega inženirja Martinea. Vsaka minuta, ki jo boste za to žrtvovali, je izguba časa in vaših moči.

— Pa vendar bom poskušal zaradi Pije.

Govorili so še o mnogih drugih stvareh, konečno pa pravi Volbenk:

— Rad bi videl in pozdravil vašo mater in Pijo in se obenem od njiju poslovil, ker moram že danes misliti na nadaljevanje svojega potovanja. — In s prosečim glasom pripomni: — S Pijo bi na enak način rad še govoril.

— Tudi boste, gospod Ribič, — in Hinko vstane. — Prosim gospoda, da mi za nekaj minut oprostite. — Toda kmalu se vrne resnega obraza.

— Moja mati, pravi, gospod Ribič, naj vam povem, da k svojim besedam nima ničesar dodati, niti vzeti, in da je vsak nadaljnji razgovor o tem nepotreben. Želi vam srečno pot in vso srečo.

Volbenk se bridko zasmije. Vso srečo! Ali ga je hotela gospa Hedvika zasmehovati?

— In Pija? — vpraša tiho.

— Našel sem jo, ko je pospravljala svoje stvari.

— Pospravljala svoje stvari? — vzlikne Lili presenečena.

— Da, milostljiva gospica, moja mati zahteva, da Pija z njo v pondeljek odpotuje.

— To je izključeno! To ne bo šlo!

Lili je bila zelo razburjena. — Kaj pa ti praviš, mati? Pija mora ostati tukaj.

(Dalje prihodnjič.)

MOŽ, KI JE RAZKRINKAL LOEWEN-STEINA IN KREUGERJA

Iz Anverse poročajo o naključju, po katerem je prišla policija v roke obsežna tajna korespondenca vodje Morganove informacijske službe z Morganom. Stvar je tem važnejša, ker nudi izredno obsežno pojasnilo gradivo k polomu Kreugerjevega koncna. Belgijska policija je zaradi te korespondence pozvala na odvornost njenega lastnika. ki ga je tudi zaslišala v svojstvu vodje tajne službe svetovno znane Morganove banke.

„Ne-nanc“ se je izdajal za J. C. Browna iz Chicaga in je povečal, da se trenutno mudi v Belgiji po nalogu svojega delodajalca, ki ga je poslal v Belgijo vohunit za belgijskim bakrenim trustom. C. Brown je imel štiri potne liste, dva navadna in dva diplomatska, ki so se glasili vsak na drugo ime. Na intervencijo nekega odličnega diplomata je bil Brown izpuščen na svobodo in policija mu je tudi vrnila ves zaplenjeni material.

Vpogled v Brownovo korespondenco je odkril presenetljivo delovanje Morganovega vohuna v zadnjih letih. Mož se je rodil kot sin nekega angleškega vojaškega atašea in neke madžarske grofice. — dobro izšolan in olikan si je kmalu pridobil vstop v odlične kroge in stopil v Morganovo službo. Bil je poverjen z različnimi zaupnimi mislimi. Udeleževal se je tud petrolejskih konferenc v San Remu, kjer so se razdeljevale interesne sfere v Itaku in je skrbel za informacije Morganovi skupini in ameriškim podjetnikom. Ko pa je bil znanemu armenskem petrolejskemu mogotcu Culbankianu ukradena ročna torbica, je moral pobrati šila in kopita ter jadrno izginiti s pozorišča.

Brown je bil tudi mož, ki je indirektno povzročil Loewensteinovo smrt. Loewenstein je namreč skušal izvršiti v Kanadi in v Združenih državah transakcije, ki so motile Morganovo interese. Zato je podvzel Morgan proti Loewensteinu tigravina z umetno svilo in z električnimi družbami je prišla v takšno zagato, da je bil sam belgijski bankir močno presenečen. Njegove izgube v Amsterdamu, Parizu in Londonu, so bile tako ogromne, da jim ni mogel več kljubovati. Ker so bili njegovi krediti omajani, mu ni preostalo nič drugega kakor smrt. Brown se je o njej izrazil: „Ker ni Loewenstein pravočasno šel (iz balse) je moral pasti (iz letala).“

Uspeh teh poskusov je nepridržan dober. Pomen tega novega telefona pa bo predvsem v tem, da poslej nihče več ne bo mogel po telefonu zlorabljati imen svojih znancev, vsled česar bo s tem preprečena vsaka goljufija, pa tudi vsaka potegavščina.

„Ker ni Loewenstein pravočasno šel (iz balse) je moral pasti (iz letala).“

Hinko najprej vpraša po svojem bolniku Juriju Lončarju.

— Kar morem soditi po njegovih poročilih, mu gre dobro. Ni doma, temveč v Kraljevi. Ne vem, kdaj se vrne. Ako še bo kaj odlazal, mi bo samo prav. Njegov duh je preobložen in tam najde vse razvedrilo kot pa doma. Zdaj si morem marsikaj razložiti na svojem stricu, česar prej nisem mogel razumeti, — pravi Volbenk.

— Zdaj, odkar nas poznate? — vpraša Hinko.

— Da, gospod doktor. Stari mož se mi vendar smili, četudi moram vsled njegovega postopanja mnogo trpeti. Pa saj tudi sami vse dobro veste. Že gospica Lili mi je o tem pripovedovala.

Hinko prikimava.

— Da, in da takoj razložim svoje stališče: sem popolnoma na vaši in na Pijini strani. kar sem tudi odkrito povedal materi. Dobro ve, da v tem slučaju obojam njeno trmoglavost.

Volbenk mu ponudi roko.

— Hvala vam, gospod doktor.

— Ravno tako tudi obojam zahtevo svoje matere, da morate vi, da si pridobite Pijo, iskati izgubljenega inženirja Martinea. Vsaka minuta, ki jo boste za to žrtvovali, je izguba časa in vaših moči.

— Pa vendar bom poskušal zaradi Pije.

Govorili so še o mnogih drugih stvareh, konečno pa pravi Volbenk:

— Rad bi videl in pozdravil vašo mater in Pijo in se obenem od njiju poslovil, ker moram že danes misliti na nadaljevanje svojega potovanja. — In s prosečim glasom pripomni: — S Pijo bi na enak način rad še govoril.

SLEPČEVA PROMOCIJA
PRED 440 LETI

Pred nekaj tedni je bilo poročano, da so na vseučilišču v Stockholmu promovirali za doktorja slepega matematika, kar je brez dvoma silna redkost. Manj znano pa je, kar poroča koelnska kronika, da so na ondnotnem vseučilišču tudi promovirali slepega za doktorja. Koelnska kronika poroča o tem takole:

„L. 1489 je prišel v Koeln mož, ki je izgubil oči in vid, ko je bil star 3 leta. To se je zgodilo zaradi koz. Ta slepi mož je bil rojen v Mechelnu. Ko je bil še otrok, je začel hoditi v šolo z drugimi otroki; Bog pa mu je dal milost, da je ves nauk hitro razumel in si ga zapomnil, tako da je pozneje sam postal učitelj. Pozneje je potoval v Loewen, kjer je bil promoviran za magistra svobodnih umetnosti in potem za licenciata bogoslovja. Zgoraj omenjenega leta je prišel v Koeln, kjer ho ga na koelnski univerzi slovesno sprejeli in obdarovali. Na tej univerzi je študiral duhovsko pravo in postal doktor. Tudi je bil posvečen za evangelijarja ter je pel evangelij na sveto noč v cerkvi sv. Kolombe. Bil je tudi pridigar v koelnski stolnici in je imel marsikatero lepo pridigo tamkaj in v drugih cerkvah. Tudi spovedoval je ter je spovedance dobro poučil. Ko je postal doktor, je predaval o institucijah (rimsko pravo). Kako mojstrsko in dobro je predaval, to mu izpčuje vsa koelnska univerza. Stavil je tudi lepo predavanje o institucijah, katera so tudi tiskana.“

Slepi učenjak se je imenoval Nacassius von Mecheln. Kronist je sam poslušal njegova predavanja ter ga še pozneje večkrat omenja z velikim spoštovanjem, nakar nadaljuje:

„L. 1491, 14. dneva junija je poprej imenovani slepec postal doktor v duhovskem pravu in pri tem doktoratu je univerza odločila, da nihče od magistror ne sme priti k doktorski pojedini, razen če bi bil povabljen, kar poprej nikdar ni bila navada. Vsi, ki so na univerzi v Koelnu promovirani za magistre, so prišli pristo in nepovabljeni in so se veselili z novim doktorjem, sedaj pa marsikdo žalostno gleda.“

Že prihodnjega leta, 1492, kronika sporoča smrt slepega vseučiliškega učitelja z ganljivimi besedami: „...in s slepcem koelnske univerze je ugasnila velika luč, ker je od njega bilo pričakovati še veliko koristi za študente, ki sa go radi poslušali, ko jim je predaval in ker je noč in dan skrbel, da bi med študenti dosegel dober sad.“

To je torej zgodba slepega magistra Nacassija von Mecheln. Zanimiva je tudi zgodba njegove koelnske promocije pred skoro 400 leti in z njo združena dobrodelna odredba o doktorskih pojedinah. Današnji doktorand bi kajpada z mešanimi čustvi gledal, ko bi vsi promoviranci nepovabljeni prišli na njegovo pojedino in se z novim doktorjem smeli veseliti.

Naročite se na „Glas Naroda“ — največji slovenski dnevnik v Zdravih državah.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

14. Julija: Albert Ballin v Cherbourg in Hamburg Berlin v Cherbourg in Bremen

16. Julija: Aquitania v Cherbourg Homeric v Cherbourg Lafayette v Havre France v Havre

19. Julija: Leviahtan v Cherbourg Europa v Cherbourg in Bremen Champlain v Havre

20. Julija: Pres. Roosevelt v Cherbourg Olympic v Cherbourg Hamburg v Cherbourg in Hamburg Bremen v Cherbourg in Bremen

21. Julija: Europa v Cherbourg in Hamburg Bremen v Cherbourg in Bremen

22. Julija: Roma v Genova Paris v Havre Belgeland v Havre

23. Julija: Berengaria v Cherbourg Volendam v Cherbourg sur Mer Roma v Genova

28. Julija: Majestic v Cherbourg DeGrasse v Havre Deutschland v Cherbourg in Hamburg Bremen v Cherbourg in Bremen

29. Julija: Westernland v Havre

30. Julija: Ile de France v Havre St. Louis v Cherbourg in Hamburg Rotterdam v Cherbourg sur Mer Conte Grande v Genova

3. avgusta: Vulcania v Trst Mauretania v Cherbourg Albert Harding v Cherbourg in Hamburg

4. avgusta: New York v Cherbourg in Hamburg

5. avgusta: Homeric v Cherbourg Lealand v Havre

6. avgusta: Europa v Cherbourg in Bremen Lafayette v Havre

Veradam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

9. avgusta: Leviahtan v Cherbourg

11. avgusta: Aquitania v Cherbourg Albert Ballin v Cherbourg in v Hamburg

12. avgusta: Dresden v Cherbourg in Bremen

13. avgusta: Paris v Havre Olympic v Cherbourg Penland v Havre

15. avgusta: Augustus v Genova Minnetonka v Cherbourg Statendam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

16. avgusta: Cleveland v Cherbourg in Hamburg

17. avgusta: Rochambeau v Havre Pres. Roosevelt v Cherbourg in v Hamburg

18. avgusta: Berengaria v Cherbourg Berlin v Bremen

Hamburg v Cherbourg in Hamburg

19. avgusta: Majestic v Cherbourg Belgeland v Havre

20. avgusta: SATURNIA V TRST Milwaukee v Cherbourg in Hamburg Volendam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

21. avgusta: Columbus v Cherbourg in v Bremen

24. avgusta: Stuttgart v Cherbourg in v Bremen Deutschland v Cherbourg in v Hamburg

26. avgusta: Conte Biancamano v Genova Homeric v Cherbourg Westernland v Havre

27. avgusta: Ile de France v Havre DeGrasse v Havre Minnewaska v Cherbourg Aquitania v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

30. avgusta: Leviahtan v Cherbourg Lafayette v Havre Pres. Harding v Cherbourg in v Hamburg Bremen v Cherbourg in v Bremen

31. avgusta: Olympic v Cherbourg Aquitania v Cherbourg Roma v Genova

16. Julija

PARIS

22. Julija — 2. Septembra

ILE DE FRANCE

30. Julija — 27. Avgusta

NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščené agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

VSE PARNIKE

in LINIJE

ki so važne za Slovence

zastopa:

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service

1359 Second Ave, New York, N.Y.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA

JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Sine samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

216 West 18th Street

New York City

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPIŠI ZA MLADINO

se dobi pri

“GLAS NARODA”

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mo

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava “G. N.”

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

“GLAS NARODA” ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE